

Utorak, 9. septembar 2003.

Svedok B-1058

Svedok B-1610

Svedok Mustafa Ramić

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs (Nice).

TUŽILAC NAJS: Danas imamo tri svedoka po Pravilu 92bis. Želeo bih da podsetim Pretresno veće da je svedok kojeg želimo da pozovemo sutra obuhvaćen našim zahtevom koji još nije rešen. Ne znam da li Pretresno veće može da nam pomogne u vezi sa tim.

SUDIJA MEJ: Koji je to svedok?

TUŽILAC NAJS: Gospodin Van Bal (Adrianus Van Baal).

SUDIJA MEJ: Danas ćete dobiti, našu odluku. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Želim radi zapisnika da kažem da smatram krajnje neumesnim istupanje gospodina Najsa u četvrtak, kada ja nisam bio ovde, pošto je on rekao da ja imam nekakvu šemu po kojoj nisam bio ovde u četvrtak. Po tome proizilazi da sam ja sam po toj šemi organizovao da svakog dana, bez izuzetka, prošle nedelje ovde budem zadržavan po nekoliko sati, da sam sam sebi uskratio vreme za odmor i pripremu, da sam ja organizovao da produžavate rad pre toga. I jednostavno, hoću da kažem da je takvo istupanje upravo na onom moralnom i intelektualnom nivou na kome je čitava ova takozvana optužnica zasnovana. A na vas lično, gospodine Mej (May), imam primedbu što ste uzeli da izvlačite zaključke, a da niste pribavili ...

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA MEJ: Neću to da slušam, gospodine Miloševiću. U vašem odsustvu tužilac je izneo komentar u vezi sa obrascem, šemom vaše bolesti. Ništa dalje o tome nije rekao, nije bilo nikakvih drugih sugestija. Da je to uradio, mi bismo naložili da se nešto uradi u vezi sa tim. A kada je reč o bilo kakvim drugim nalogima koje smo mi možda doneli, mi smo razmotrili situaciju, sada imamo i medicinski, lekarski izveštaj i dalje ćemo razmotriti situaciju. Da li želite još nešto da kažete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hteo sam da kažem, gospodine Mej, da pre nego što ste pribavili informacije vi izvlačite zaključke, a mogli ste ih pribaviti od svojih službenika, bilo od uprave zatvora, bilo od medicinskog osoblja.

SUDIJA MEJ: U redu, molim da se uvede sledeći svedok.

TUŽILAC AGA: Tužilaštvo bi želelo da pozove svedoka B-1058.

SUDIJA MEJ: Da?

TUŽILAC AGA: Dok čekamo da svedok uđe, Pretresno veće će dobiti jedan paket. Molim vas da taj paket dobije broj dokaznog predmeta.

SUDIJA MEJ: Molim vas, koji je sledeći broj dokaznog predmeta?

sekretar: Dokazni predmet P 531.

SUDIJA MEJ: Možda bi sekretar trebao da zna, u ovom Predmetu mi ne koristimo slovo "P", znam da to u drugim predmetima koriste, ali ovde samo dajemo brojeve. Molim vas dajte broj za dokazni predmet Tužilaštva. Dakle, to je broj 531.

TUŽILAC AGA: Želim samo da pojasnim, ovaj paket treba da bude pod pečatom.

SUDIJA MEJ: U redu. Molim da svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK B-1058: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Hvala. Izvolite, sedite. Da? Možemo sada da podignemo zavese i nastavimo.

TUŽILAC AGA: Želeo bih da se pred svedokinju stavi papir sa pseudonimom koji se nalazi u ovom paketu.

SUDIJA MEJ: To može da se uradi, ali da li postoji razlog zašto ne mogu da se podignu zavese. Molim vas, podignite zastore.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AGA

TUŽILAC AGA – PITANJE: Svedokinjo, da li je vaše ime napisano na vrhu tog papira? Recite samo da ili ne.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I da li ste vi potpisali taj papir?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Hvala. Molim da svedokinji pokažemo paket usvojen po Pravilu 92bis pod tabulatorom 2. Svedokinjo, da li je ovo izjava koju ste dali istražiteljima Suda?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Da li je ovo takođe izjava koju ste vi potvrdili pred predstavnikom ovog Suda?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Časni Sude, takođe bih želio da pokažem svedokinji dokument koji se nalazi u tabulatoru 4. Izvinjavam se, u tabulatoru 3 ovog fascikla. Gospođo, da li je ovo dokument koji ste vi sačinili i takođe potpisali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AGA: Hvala. Časni Sude, ovo je svedok koji svedoči na osnovu Pravila 92bis i ja ću samo ukratko da pročitam suštinu njenog svedočenja.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite.

TUŽILAC AGA: U vreme kada je došlo do događaja koji se pominju u rezimeu, svedokinja je živela u Zvorniku sa suprugom i svoja dva sina poslednjih 20 godina. Pre rata većina stanovništva u Zvorniku su bili Muslimani. 1991. godine, svedokinja je videla pad Vukovara na beogradskoj televiziji. U to vreme ona je jedva mogla da poveruje u to i mislila je da gleda snimke iz Drugog svetskog rata. U martu 1992. na televiziji je videla događaje u Bjeljini u koje je ponovo jedva poverovala. Međutim, njena sestra koja je živela u Bjeljini, ispričala je svedokinji da je to istina i da su dva sina njihove druge sestre ubijena pred kasarnom u Bjeljini. Prve naznake širenja rata u Zvorniku desile su se nekoliko dana pre napada na Zvornik, kada je došlo do vatre iz pešadijskog oružja od strane Malog Zvornika i kada su u to područje stigli tenkovi. 8. aprila su održani pregovori u Malom Zvorniku sa Arkanom koji je predstavljao Srbe. Svedok B-1237 je bio prisutan i nakon tog sastanka je došao do svedokinje i rekao joj da je situacija teška i savetovao joj da napusti mesto. Svedokinja je, međutim, rešila da ostane...

SUDIJA MEJ: Zamoljeni ste da usporite.

TUŽILAC AGA: Izvinjavam se, časni Sude. Svedokinja je, međutim, odlučila da ostane, jer je imala prijatelje Srbe i nije ništa uradila, nije ništa loše uradila. Napad na Zvornik je počeo kasnije te večeri, kada je Zvornik granatiran iz Malog Zvornika. Svedokinja i drugi ljudi koji su živeli u njenoj zgradi u ulici Filipa Kljajića sklonili su se u podrum te zgrade. Podrum se natrpao. U podrumu je bilo oko 12 muškaraca, 15 do 16 žena, troje dece i dve bebe. Ujutro, oko 10.00 svedokinja je čula snažnu detonaciju i vrata podruma su otvorena eksplozijom. Odmah nakon što su vrata otvorena oko 10 vojnika u maskirnim uniformama sa crnim vunanim kapama na glavi koje su bile spuštene kao maske na lice i rukavicama bez prstiju, upali su u podrum i pretili im puškama sa dugim cevima. Svedokinja je na osnovu njihovog dijalekta mogla da kaže da su iz Srbije. Ljudima u podrumu je rečeno da predaju oružje i muškarcima da izađu napolje da bi ih pretresli. Niko u podrumu nije imao oružja, čak ni džepni nož. Žene i deca su izbačeni iz podruma, međutim, svedokinja je videla muškarce iz podruma sa rukama iznad glave i okrenutim leđima stambenoj zgradi. Svedokinja je bila poslednja osoba koja je izašla iz podruma i naređeno joj je da se ne okreće i da ide u pravcu SUP-a. Jedan vojnik je prisilo svedokinju da krene uperivši joj pušku u leđa i psovao je. Nakon što je svedokinja išla išla oko 20 metara od podruma, čula je istovremeno rafal vatre iza nje. Svedokinja je pokušala da se okrene, ali joj je vojnik pono-

vo uperio pušku u leđa i sprečio je da to učini. Prema rečima svedokinje, ti pucnji su mogli da dođu samo iz područja oko stambene zgrade, gde su bili postrojeni muškarci iz podruma. Na putu prema zgradi SUP-a svedokinja je videla dva leša kako leže ispred kuće. Čula se glasna četnička muzika koja je puštana sa kasetofona dok je svedokinja išla niz ulicu. Svedokinja i drugi su prisiljeni da uđu u biblioteku koja se nalazila nasuprot zgrade SUP-a, gde su ih zlostavljali drugi vojnici i psovali Aliju Izetbegovića. Vojnici u biblioteci rekli su svedokinji da su oni Šešeljevi ljudi i da su oni dobri momci, a da su sva ubistva počinili arkanovci. Svedokinja je znala da to nije tačno, jer su i Šešeljevci u celosti učestvovali u ubijanju muškaraca u podrumu. Dok je svedokinja bila u biblioteci, jedna Srpkinja po imenu Vera je po dozvoli vojnika mogla da se vrati stambenu zgradu da promeni odeću. Kada se Vera vratila ispričala je jednoj drugoj gospođi u biblioteci da je videla užasnu scenu leševa muškaraca koji su izvedeni iz podruma. Druge žene koje su kasnije stigle u biblioteku takođe su rekle da su videle leševe muškaraca iz porodice svedokinje kako leže ispred stambene zgrade. Kasnije tog dana Arkan je došao u biblioteku i rekao im da će poslati autobuse po njih. Autobusi su stigli istog dana i svedokinja i drugi su utrpani u njih. Dok su putovali kroz Zvornik, svedokinja je videla mnogo drugih leševa u baštama kuća. Pre nego što je autobus izašao iz Zvornika izvedena su iz autobusa četiri muškarca koje svedokinja nikad više nije vidjela. Svedokinja je odvedena u Banju Koviljaču u Srbiji. Otprilike sedam dana kasnije, svedokinja i jedna prijateljica su se vratile u Zvornik da vide šta se desilo sa telima njihovih muškaraca. Svedokinja je upućena u srpski štab u Karakaju gde joj je komandant rekao da muškarci koje ona traži nisu ni na jednom od njegovih spiskova i da treba da se vrati kući. Dok je svedokinja krenula da bi pešačila oko tri kilometra do Zvornika, videla je kamion koji je upravo kretao i komandant je rekao svedokinji da se preveze tim kamionom. Vojnici u kamionu nisu, međutim, bili spremni da povezu balije, tako da je ona morala da ide pešice. Svedokinja je onda otišla kod Grujića koji je bio predsednik srpske opštine. Grujić je, međutim, rekao svedokinji da joj on ne može da pomogne, da više u Zvorniku nema mesta za Muslimane. Svedokinja se nakratko vratila u svoju zgradu i tamo na mestu gde je poslednji put videla muškarce iz podruma, videla je kapu svoga muža i patiku jednog od svojih sinova na zemlji i to krvave. Takođe je bilo krvi na zidu koji je bio izrešetan mecima. Na tlu je svedokinja takođe videla nekoliko čaura od metaka, nekoliko metaka i tri do četiri žice za davljenje. Svi muškarci koji su izvedeni iz podruma i ubijeni napolju, među njima jedan je bio suprug svedokinje, a dvojica su bili sinovi svedokinje stari 22 i 24

godine u to vreme. Ako bi mi Pretresno veće dozvolilo, ja bih samo želeo da pokažem dokazni predmet, u stvari dva ili tri dokazna predmeta pod pečatom i zamolio bih svedokinju da nam da komentar o tome.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Prva fotografija je pod tabulatorom 4 i ja bih zamolio svedokinju da nam kaže da li može da identifikuje tu osobu na fotografiji?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Muž. Moj muž.

TUŽILAC AGA – PITANJE: Mogu li takođe da zamolim svedokinju da pogleda fotografiju pod tabulatorom 5 i da je zamolim da, ako može, identifikuje ljude na toj fotografiji.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Moja dva sina.

TUŽILAC AGA – PITANJE: I na kraju, želeo bih da svedokinji pokažem jednu drugu fotografiju koja je već ranije uvedena u spis.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Arkan i ovaj jedan njegov saradnik, ne znam kako se zove. A jedan je Arkan.

SUDIJA MEJ: Da li imamo broj tog dokaznog predmeta, gospodine Aga (Agha)?

TUŽILAC AGA: Da, to je 414, tabulator 1.

SUDIJA MEJ: Hvala.

TUŽILAC AGA: Hvala, svedokinjo, hvala časni Sude. Ovim je završeno glavno svedočenje ove svedokinje.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pre nego što pređem na ispitivanje imam samo jedno pitanje: u tački 7 izjave pominje se jedno ime i prezime čoveka koji je bio na pregovorima u Zvorniku. Je li on bio, je li to ima zaštićeno ili ne?

SUDIJA MEJ: U ovom trenutku ne prepoznajem to ime. Molim pomoć gospodina Age.

TUŽILAC AGA: To zaista jeste zaštićeni svedok koji je svedočio u ovom postupku.

SUDIJA MEJ: U redu, dakle, to je zaštićeni svedok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li je to zaštićeni svedok koga je gospodin Aga Kan (Agha Khan) pomenuo pod pseudonimom 1237?

SUDIJA MEJ: Proverićemo to.

TUŽILAC AGA: Da. On je dobio zaštitne mere.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospođo 1058, ja ću vam postavljati samo pitanja koja smatram važnim za utvrđivanje istinitosti ovoga, nastojeći da vas neko moje pitanje ne povredi, sobzirom da ste izgubili supruga i sina, po ovome šta ovde stoji u vašoj izjavi.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Dva sina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izjavili ste kako ste na programu beogradske televizije 1991. godine videli izveštavanje o Vukovaru, a u martu 1992. godine i film o, kako navodite, ratu u Bijeljini, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sami kažete da ste verovali da se radi o zastrašivanju i da ste verovali da je to nešto iz Drugog svetskog rata?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, i o jednom i o drugom događaju vi ste saznali preko beogradske televizije i niste verovali onome šta ste videli, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi takođe kažete u paragrafu 5, kako je vaša sestra koja je živela u Bijeljini u telefonskom razgovoru saopštila da je bila toliko uplašena da vam nije mogla tačno reći šta se u Bijeljini dogodilo, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' tačno da su sinovi vaše sestre stradali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da. Od druge sestre, ne od te.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, ne od ove s kojom ste razgovarali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pod kojim okolnostima su oni stradali, da li znate?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Stradali što su ih odveli Arkanovi u garnizon. Djeca su posle tražila da odu baki da se jave gdje su i da će se vratiti' odmah. Djeca se vraćala i vraćajući oni su pucali u njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zna li se ko je pucao u njih?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ja nisam bila tamo da vidim, uglavnom su ubijeni od strane Arkanovijeh i od strane Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je neko ko je bio tamo rekao ko je pucao u njih?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije mog'o niko da bude kad su ubijali đe god su koga sretali na ulici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi znate koliko je ljudi poginulo u Bijeljini?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: To ne znam, nije mi poznato. Uglavnom je mnogo stradalo, a koliko je ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u paragrafu 6, kako niste znali do samog izbijanja sukoba u Zvorniku, da će doći do sukoba, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' tačno da su i svi ostali govorili o tome da do sukoba neće doći?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete da su bili pregovori i da je bio čovek koga su ovde označili sa brojem 1237, a koji je bio funkcioner u Zvorniku, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to znate i po tome što je on kasnije, taj čovek koji je bio na pregovorima, došao u vašu kuću i rekao vam da je dogovoreno da Muslimani predaju oružje, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Rekao je da neće biti dobro, da bježimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekao vam da bežite ili rekao vam da neće biti dobro da bežite?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da bježimo, neće biti dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovde kažete u tački 7: "Taj čovek," pominjete mu ime, "nakon sastanka je došao u našu kuću i rekao nam da je dogovoreno da Muslimani predaju oružje".

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' vam bilo poznato na kojoj funkciji je taj čovek bio?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije vam bilo poznato ni u opštini, ni u Teritorijalnoj odbrani na kojoj je funkciji bio?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa recite mi, zašto je baš u vašu kuću došao? Je l' on bio vaš prijatelj, rođak ili nešto drugo?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Imao je sestru ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koja je u vašoj kući bila, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, on je rekao da Muslimani u Zvorniku predaju oružje koje su posedovali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Vojnici koji su upali u podrum, nama u sklopište, oni su rekli da treba da se preda oružje i da se pretresu muškarci. Tako su ih izveli, poredali uza zid i ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hteo sam da vas pitam ...

SUDIJA MEJ: Moram da podsetim i svedokinju i gospodina Miloševića da imate na umu da se sve što kažete mora da se prevedei. Zato vas molim da napravite kratku pauzu između pitanja i odgovora. Molim vas da i vi gospodine Milošević to imate na umu jer ste to već dosta često radili. Dakle, molim vas da ostavljate pauze.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svakako, gospodine Mej. Kažem, on vam je rekao da Muslimani u Zvorniku predaju oružje koje su posedovali, jer ja čitam iz vaše izjave iz tačke 7: "Rekao nam da je dogovoreno da Muslimani predaju oružje," je l' tako, gospođo 1058?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: On je znao da mi nemamo oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne ulazim u to. Ja samo hoću da ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: To mi je nepoznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Piše u vašoj izjavi tako, maločas ste rekli da ste...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ste potvrdili i potpisali. Znači, toga se ne sećate?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ali vam je savetovao i da napustite Zvornik.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iako ste sami tvrdili da imate više prijatelja među Srbima nego među Muslimanima?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi je l' vam poznato da je on to savetovao i drugim Muslimanima?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Koji su bili u podrumu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo vama tu. O tome znate. U paragrafu 8 navodite kako je sukob počeo u popodnevrim satima 8. aprila.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Uveče, da.

SUDIJA MEJ: Ponovite pitanje, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li sigurni, dakle, da je napad na Zvornik, kako vi kažete u tački 8, počeo 8. aprila? Vi kažete, precizirate, uveče 8. aprila, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I tada ste vi otišli u podrum vaše zgrade?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne. Prije smo otišli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pre toga ste otišli?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, šta je bio motiv da odete pre toga u podrum, ako je napad počeo tek kasnije? Je l' ste unapred bili obavješteni o sukobu?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Zato što su javljali sve da se sklanjamo u podrume, da ne šetamo ulicama, da ne izlazimo napolje, da se sklonimo u podrume.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vam je to javljao?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Na radiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bio "Radio Zvornik", pretpostavljam, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da. Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Lokalni. I tada ste otišli u podrum vaše zgrade ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nedelja je bila, ne sjećam se datuma, nedelja je bila kad smo sišli u podrum i bili cijelo vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu je bilo, kako navodite, još 12 muškaraca, 15 žena i dece, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi ste proveli tu noć do 9.00 izjutra, sledećeg dana, 9. aprila, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li su muškarci koji su bili sa vama te noći, bilo gde izlazili, da li su ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, sve vreme su bili u sklonštu?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kako je maločas rekao gospodin Kan, niko od njih nije bio naoružan, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne, niko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste sigurni, nikakvo oružje?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Sigurna, sigurna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda je oko 10.00, kažete, uz jaku eksploziju, od koje su izvaljena vrata skloništa, upalo u prostoriju 10 muškaraca, kažete u maskirnim uniformama?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Desetak, nisam ja precizirala 10, ali desetak ih je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možete li da opišete te maskirne uniforme?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Vi dobro znate kakve su maskirne uniforme bile. Dobro je to vama poznato. Crne, samo usta i oči se vidile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Preko lica navučene kape, samo s prorezima za usta i oči, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, vi to znate. Ne moram ja da objašnjavam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta su tražili od vas?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tražili muškarce da izvedu napolje, da ih pretresu navodno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je njih govorilo?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne znam. Ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da ste po naglasku procenili da je, da su iz Srbije. Morali ste čuti njihov govor onda.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jeste, tako je. Dva, tri, ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za ostale ne možete da kažete šta su po naglasku?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je moguće da su neki od njih bili lokalni meštani?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da su vas razdvojili od muškaraca ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vama, ženama i deci naredili da idete prema SUP-u Zvornik?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Muškarci ostali ispred ulaza u zgradu?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to tačno tako se dogodilo?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad mi recite, molim vas, koliko je vremena prošlo do trenutka kad ste čuli pucnjeve?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pet minuta, nije više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste vi odmakli za tih pet minuta?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Možda 200 metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada niste znali šta se dogodilo sa muškarcima iz vaše zgrade, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pucali su. Kad smo odmakli negdje 200 metara, oni su pucali iza nas. Ja sam pošla da se okrenem, da vidim, a ovaj vojnik iza mene, meni ono automatom u leđa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi niste uspjeli da se okrenete ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I niste mogli ništa da vidite?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisu mi dozvolili, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 11 navodite kako ste, krećući se prema SUP-u, videli mrtvog Hakiju Šekića i Fehima Kujundžića?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali to niste sigurni jer niste tačno videli?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Sigurna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ste sigurni, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Sigurna, vidjela sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To kažete da niste to tačno videli. Recite mi kako ste sigurni da je to bio neko od njih dvojice?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Kako neću biti sigurna kad su mi komšije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda ste, kažete, videli leš izvesnog Izeta?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na kojoj udaljenosti ste njega videli?
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jedno 400 metara. To je sve jedna ulica bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A na osnovu čega ste sigurni tako kad vidite sa te daljine, da su sve to leševi Muslimana, a da ni jedan nije bio Srbin?
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije to bila daljina. Nije daljina bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kolika je, to je relativno. A recite mi, vi u paragrafu tvrdite kako ste sigurni da su arkanovci, kako ih vi zovete, u potpunosti učestvovali u svim ubistvima, je l' tako?
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, gde su za sve to vreme bili ovi lokalni Srbi?
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije vam poznato?
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da su isti ti vojnici provalili u jednu poslastičarnicu i izneli iz nje slatkiše i delili ih deci?
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesu to bila i muslimanska deca.
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pa, muslimanska samo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ubijaju Muslimane i dele slatkiše deci muslimanskoj slatkiše iz poslastičarnice?
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da bi izvukli od djece nešto, đe ima oružja i ko ima oružje, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto su im delili slatkiše?
SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pa, da bi djecu, dijete ko dijete, djecu ispitali na taj način imali neko oružje i gdje se nalazi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako znate da su ih uopšte ispitali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako znate da su ih ispitivali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Pa, bila tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A čuli ste kako ispituju decu?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vama su kasnije jedna Srпкиnja, koja je ovde pomenuta kao Vera ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda joj neću čitati i prezime, i dve Muslimanke, Raza i Sadija, je l' tako, i Šuha, treća, rekle da su videle mrtve ispred vaše zgrade, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tada više kod vas nije bilo sumnje da su oni ubijeni?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da nisu ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bili ste onda sigurni da su ubijeni, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, molim vas, recite mi, nedelju dana iza toga vi ste iz Bijeljine sa svojom sestrom, ponovo otišli u Zvornik.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da bi saznali šta se desilo sa svima onima koji su bili s vama u podrumu, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete da ste se obratili osobi koja se zove Dragan Nikolić ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da vam je posle uvida u dva spiska rekao da idete jer na njima nije video imena ni jednog od članova vaše porodice koje ste vi tražili, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, šta ste iz toga zaključili?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: To što je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto govorite o nekim žicama i tako dalje, je l' to znači da su muškarci koji su s vama bili u skloništu, prethodno bili vezivani?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisam vidjela, ne mogu da kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, niste videli da ih je niko vezivao, a čuli ste pucnjeve pet minuta pošto ste otišli od kuće?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo 1058, recite mi kad ste poslednji put videli ovu osobu koju smo pomenuli kao, sad vi ne možete da pamtite ove, ove brojeve, 1237, ovog što je došao kod vas posle pregovora, pošto ja neću da mu pominjem ime, jer je on zaštićen ovde. Kad ste ga poslednji put videli?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Od tada ga nisam nikad više vidjela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od onog dana kada je došao kod vas u podrum i rekao vam za predaju oružja i da idete?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto je on zaštićen, je l' vam poznato da je on ovde bio svedok pre izvesnog vremena?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, on je svedočio ovde, između ostalog, da je on lično video, i to sa daljine od 500 metara, kako je stradao vaš muž i sin.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: To su mnogi vidili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To se veoma razlikuje od ovoga što vi govorite, jer gde je ostalih onda deset ljudi tu? On je govorio o ...

SUDIJA MEJ: Svedokinja može samo da kaže ono što je videla. E sada, da li neko drugi tvrdi da je video nešto drugo sa udaljenosti od 500 metara ili ne, to je stvar iznošenja komentara. To je sve. Svedokinja ne može da odgovori na pitanje šta je neko drugi video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ovde se radi o navodnom očevicu tog ubistva, o svedočenju navodnog očevica. A očigledno je da se te činjenice razlikuju.

SUDIJA MEJ: Da li vi ozbiljno tvrdite da ova svedokinja ne govori istinu kad opisuje što se dogodilo njenom mužu i dvojici sinova? Da li vi to zaista tvrdite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja želim da utvrdim šta se zaista dogodilo, a svedokinja i sama kaže da ona to nije videla. Ona jedino što zna, zna da su joj stradali članovi porodice, ali ne zna ni pod kojim okolnostima, ni kako, ni kad. Pretpostavlja samo, a imamo drugog svedoka...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Ona ih je videla poređane licem prema zidu, prema zgradi, sa rukama na potiljku. Zatim je začula pucnjeve. To je ono što ova svedokinja može da kaže. Oni su, dakle, onda ubijeni. Međutim, ona sad tu više ništa ne može da kaže. To je njen iskaz. To je ono što je ona rekla da se dogodilo. Ukoliko postoje sumnje u vezi sa time što se dogodilo, vi, naravno, možete o tome da iznesete svoj argumenat i mi ćemo onda o tome morati odlučiti. Međutim, ova svedokinja ne može mnogo više o tome da govori. Ona je rekla što je videla. Nema nikakve sumnje da su ti muškarci zaista ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa, pitanje je samo, gospodine Mej, da li su ubijeni u borbi ili je neko hladnokrvno njih tamo postreljao, a ...

SUDIJA MEJ: Da li vi ozbiljno tvrdite da su ti muškarci učestvovali u nekoj vrsti bitke? Da li vi to zaista nama ovde ozbiljno kažete, da ova svedokinja ne govori istinu o pogibiji njenog muža i dvojice sinova? Ukoliko to kažete, onda morate to tako eksplicitno sada da nam kažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja ne mogu ništa da tvrdim u vezi sa Zvornikom, jer ja o Zvorniku ne znam, ali imamo dve različite izjave, ove svedokinje i svedoka 1237 koji govori o ubistvu dva čoveka ...

SUDIJA MEJ: Nema nikakvog smisla da se sada o tome raspravljamo. Mi ćemo morati da odlučimo o tome da li postoji neki značaj, da li razlike o kojima vi govorite jesu značajne ili ne. Ali ne moramo sada da zadržavamo ovu svedokinju zbog toga ovde. Ali ako vi mislite da sugerišete na bilo koji način da ona ne govori istinu o tome šta se desilo njenom mužu i sinovima, onda to morate sada eksplicitno da kažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja nemam podatke o tome, gospodine Mej, šta se dogodilo njenom mužu i sinovima, ali imam podatke o tome šta govori svedokinja i šta govori drugi svedok koji je navodni očevidac. To je velika razlika.

SUDIJA MEJ: To vi kažete. Ali mi ćemo morati da odlučimo da li to jeste razlika ili nije. Imate li još pitanja za ovu svedokinju ili nemate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, imam još nekoliko pitanja. Sasvim direktno pitanje, gospođo 1058, jeste vi sigurni da vaš suprog i sin nisu bili učesnici u borbama oko Zvornika i u Zvorniku toga dana?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Sigurna 100 posto. Glavu svoju dajem, ako lažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znate li gde su sahranjeni?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Još nikad nisam saznala gdje su. Da su imali oružje oni bi bili u šumi, a ne bi bili u podrumu. To treba da ti je jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto oni nisu pronađeni, nije moglo da bude ustanovljeno ni kako su stradali. Dakle, nemate o tome nikakve podatke?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Vi pitajte Grujića gdje ih je premješ'to, iz jedne grobnice u drugu, treću, gdje su premješ'tani. Vaš Grujić je to radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja pa ne mogu da ga pitam o tome, ali ne znam da je nekog premeš'ao.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: E ne znam ni ja. Premješt'o je grobnice, to jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, gospođo 1058, vi ste iz Zvornika otišli 9. aprila 1992. godine, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, kad su me protjerali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I posle nedelju dana ste se vratili i ponovo istog dana otišli natrag u Bijeljину, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, samo ste na čas se vratili tog dana, posle nedelju dana?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisam ni mogla ostat' kad su protjerali sve redom Muslimane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li danas...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Protjerali i ubijali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li danas živite u Zvorniku?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste ponovo u toku rata dolazili u Zvornik?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Dolazila kad su tražili da dođemo da se prijavimo za smještaj, međutim, tada su mnogo mnogo i tada pohvatali i poubijali. To nisam dala u izjavu, to nije u izjavi. To sada sam onako rekla da znate samo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kad ste dolazili ponovo u Zvornik?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Početkom maja 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, bili ste nedelju dana posle 9. aprila, pa onda početkom maja ponovo?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što ste dolazili ponovo početkom maja?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tražili nam da dođemo da se upišemo u SUP tamo, navodno za smještaj. Ko je imao kuću, stan da se upiše da je živ da, da može da ima svoje ili da se odrekne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, jeste se vi prijavili tamo tada početkom maja?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, što niste ostali u svojoj kući?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ja nisam mogla da ostanem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Objasnite mi, molim vas, ne razumem. Tražili su da dođete da se registujete i da nastavite normalno tamo da živite?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, što niste ostali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tako, ko je ost'o, tako su ubili sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znači svakog su ubili ko je došao?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ko je, ko je, koji je ostao. Da, upis'o se i ost'o, taj je ubijen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko ste bili taj sledeći put kad ste došli početkom maja?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tri, četiri dana. To ne stoji u izjavi. Ne vidim razloga da me to pitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bez obzira što ne stoji u izjavi, vi sada o tome govorite.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da dam do znanja da znam sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja želim da se, da se utvrdi šta je se stvarno dogodilo. A recite mi, molim vas, vi ste ovde prepoznali neke ljude sa slika. Ja sam ovde dobio u ovom vašem predmetu, slike nekih ljudi koje ste vi prepoznali.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to su ti ljudi koji su upali u podrum, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi objasnite kako je moguće da...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisu svi, Arkan nije ulazio u podrum.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ne govorimo o Arkanu, Arkana ste mogli da vidite na televiziji, objasnite mi kako ste mogli ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne na televiziji, lično sam ga vidila pred čitaonicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znam da ste ga lično videli, ali objasnite kako ste mogli, objasnite mi, molim vas, kako ste mogli da prepoznate ove ljude koji su bili u podrumu ako su oni preko lica, kako ste sami opisali, imali navučene kape, samo sa prorezima za oči i usta?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nisu svi bili maskirani, rekla sam. Ovi koji nisu maskirani, oni su se predstavili da su Šešeljovi. Koji nije maskiran, predstavili su se da su Šešeljovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači kad kažete da su ušli u podrum sa vunanim kapama sa prorezima za oči i usta, to se odnosi samo na jedan deo njih, a drugi deo nije imao kape i bio je nemaskiran.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, ali su skupa bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto to tek sada kažete? Kažete u izjavi da su upali ljudi sa vunanim kapama navučenim na glavu ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sa prorezima za oči i usta, to ste sad pomenuli, a ovde kažete da ste ih prepoznali, iako su imali te kape ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I objašnjavate da, onda objašnjavate da neki nisu imali kape.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako to da sad objašnjavate da su neki imali, a neki nisu, kad ste rekli u izjavi da su svi imali kape?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Rekla sam i da jedni nisu bili sa kapama, što su se prijedstavili da su Šešeljovi, oni nisu imali kape.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, oni kad su upali u podrum onda su vam se predstavljali ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Zajedno su i ovi koji su bili maskirani oni su izveli muškarce i pobili, a ovi koji nisu bili maskirani oni nas su žene i djecu malo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospođo ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, možda nije previše važno koliko je njih nosilo maske, a koliko nije. No, međutim, hajde samo da shvatim jednu stvar, gospođo B-1058, da li su ti ljudi rekli da su šešeljevci za sebe?

SVEDOK B-1058: Da.

SUDIJA MEJ: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, gospođo 1058, ja ću vam citirati: "U podrum je upalo desetak vojnika u maskirnim uniformama, sa vunanim kapama navučenim preko glave i prijeteći uperili u nas duge puške koje su nosili. Maske su imale otvore za oči i usta, a neki su nosili i crne kožne rukavice bez prstiju". Dakle, ovde sasvim jasno opisujete da su ušli maskirani ljudi.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada objašnjavate da su ušli neki koji su maskirani i neki koji nisu maskirani.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Iza njih su bili ovi koji nisu maskirani. Prvo su ušli ovi maskirani, a za njima, uglavnom su zajedno ušli. Samo su prije na vrata bili maskirani, posle...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači da ovi koje ste ovde prepoznali na ovim fotografijama, ne govorim o Arkanu, on nije ušao s njima, je l' tako?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su bili iza njih i nisu imali kape, nego su bili, nego su bili nemaskirani i to su ovi koje ste vi prepoznali?

TUŽILAC AGA: Časni Sude, izvinjavam se, ali ova pitanja koja se tiču šešeljevaca i ko je rekao da su šešeljevci i ko je učestvovao u akciji u podrumu, to je ustvari pokriveno u dodatku pod tabulatorom 3. Ako mogu da vas uputim na drugi stubac, drugo poglavlje.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite. Možete li da nam kažete koji je to pasus da možemo svi to da nađemo?

TUŽILAC AGA: To je drugi pasus na engleskom pod tabulatorom i kaže se: "Kada smo krenuli prema zgradi SUP-a rečeno nam je da idemo u čitaonicu nasuprot zgrade SUP-a. Vojnici su nam psovali majke, rekli su da su šešeljevci, da su oni dobri momci, a da su arkanovci počinili ubistva. Svi smo znali da to nije istina i da su šešeljevci u celosti učestvovali u ubijanjima". Ovde je ona jasno rekla da su i šešeljevci i arkanovci učestvovali u ubijanjima i ona je to sasvim jasno ukazala u tom dodatku, jer kada je dala izjavu prvi put, propustila je da kaže koji su sve ljudi bili tamo i onda je želela da to pojasni i to je ono šta je sada razjašnjavao gospodin Milošević.

SUDIJA MEJ: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospođo 1058, dakle, ovi koje ste prepoznali ne spadaju u tih desetak koji su upali u podrum s vunanim kapama preko lica?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, gde ste videli te koje ste prepoznali? Onda, onda mi objasnite, pošto oni nisu ti sa vunanim kapama koji su upali kod vas u podrum? Gde ste videli te koje ste prepoznali?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jednog sam videla u dvorištu moje sestre, sjedio je. Drugi put sam ga videla isto u jednoj kući od mog kuma sestre.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada to?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, kako kad ste bili samo svratili posle nedelju dana da pitate za spiskove i vratili se odmah u Bijeljину.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Kod moje sestre u Bijeljini je bio u dvorištu, sjedio je...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Drugi u Janji je bio, sjedio u kući od mog kuma sestre.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad razumem. Dakle, ljudi koje ste vi prepoznali ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jednog ste videli u Bijeljini koji sedi u dvorištu vaše sestre, a drugog ste videli kako sedi u Janji?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ni jedan od ovih ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne, ne. Bio je i u Bijeljini, ovaj i u Zvorniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde ste ga videli u Zvorniku?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne sjećam se gdje sam ga vidila u Zvorniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jednog ste videli, dakle, u Janji, jednog ste videli u Bijeljini, u to vreme kad ste videli toga u Janji i toga u Bijeljini, nije bilo nikakvih sukoba, borbi, pucnjave ili bilo šta drugo. Videli ste neke ljude da sede, znači?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, kakve oni imaju veze sa ovim ljudima koji su upali u vaš podrum sa maskama na glavama?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Jer je i on bio nešto veća, viša funkcija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam vas razumeo. Kakve ...

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Bio je na većoj funkciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio na većoj funkciji?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Taj što sam ga prepoznala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde ste ga videli, na kojoj funkciji?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala lepo. Nemam više pitanja.

TUŽILAC AGA: Ponovo hteo bih da bude jasno da je to prepoznavanje fotografija koje je pomenuo gospodin Milošević takođe pokriveno u dodatku u poslednjem paragrafu i kada je svedokinja prvi put dala izjavu 1996. godine, to je u tabulatoru 3, jasno se kaže: "Kada sam prvobitno dala izjavu 1996. godine, mogla sam da se setim kako su izgledali neki od ljudi koje sam videla kako ulaze u podrum i prepoznati one čije su mi fotografije bile pokazane, a koji su priložene mojoj izjavi. Međutim, pošto je prošlo puno vremena, sada mogu prepoznati samo Arkana na nekim od fotografija koje su priložene mojoj izjavi". Dakle, ona je to jasno rekla da je prošlo više od 10 godina i njeno sećanje više nije tako dobro, jer ona je u vezi sa tim bila jako poštena.

SUDIJA MEJ: Da. Izvolite, gospodine Tapušковиću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : Časne sudije, biću veoma kratak, ali mislim da bi trebalo razjasniti vama ovu stvar koja se tiče prepoznavanja ovih ljudi i onoga šta su oni tu kazali. Ovaj iskaz koji ste dali 28. i 29. septembra je bio ipak veoma brzo nakon onoga što ste doživeli i ovde ste u paragrafu 12, to je znači treća strana BHS verzije, rekli: "Kad smo došli do zgrade SUP-a naredili su nam da idemo u biblioteku. Vojnici koji su ostali u biblioteci su nas vređali psujući nam majku i Aliju Izetbegovića," i sad ovde kažete: "Tada," znači 1996. godine, to ste posle malo popravili, "govorili su da su oni Arkanovi ljudi, te da su dobri, a da su sva ubistva počinili Šešeljevi ljudi". Dakle, tad ste kazali da su, da su Arkanovi ljudi, to je paragraf 12 vaše izjave. To je ipak izjava koju ste prvo dali. Da li to možete da objasnite sudijama otkud ta razlika?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne sjećam se, možda prilikom uzbuđenja da sam obratno rekla.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : A molim vas, da li je tih dana o kojima vi svedočite, uopšte između tih strana, Muslimana, Srba, Hrvata, da li je bilo uopšte sukoba kakvih?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : Da li je uopšte bilo ko u to vreme stradao u tim sukobima ili ne?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: U Zvorniku tada, prvih dana niko nije. Niti je im'o neko oružje, niti je bilo ratnih dejstava, samo su se oni razlijetili i ubijali ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : Da li je bilo sukoba oko jednog brda ili ne? I to je moje zadnje pitanje.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Na brdu Kula?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Tamo jeste nešto malo bilo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE : Tamo je bilo sukoba. Da li je tamo bilo žrtava?

SVEDOK B-1058 – ODGOVOR: Ne znam, jer je to dalje od mene.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

SUDIJA KVON: Gospođo 1058, kada ste odgovarali na pitanja optuženog, govorili ste o gospodinu Grujiću koji je prebacivao tela sa jednog groblja u drugo i onda u treće. Možete li da nam kažete nešto više o tome? Od koga ste to čuli?

SVEDOK B-1058: Narod je pričao koji je gledao iz Malog Zvornika. To je preko Drine tamo. Oni su gledali na dvogled, a predsjednik je narijeđivao, taj Grujić, predsjednik, on je narijeđivao da se prebacuju i prenose leševi. Ljudi koji su gledali iz dvogleda preko Drine.

SUDIJA KVON: Da li je neko čuo da je Grujić naredio da se to uradi?

SVEDOK B-1058: On je naređivao sve. Sve što se dešavalo po Zvorniku njegova je naredba bila.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Da li ima dodatnih pitanja?

TUŽILAC AGA: Ne, nema dodatnih pitanja.

SUDIJA MEJ: Hvala. Gospođo svedokinjo B-1058, ovim je završeno vaše svedočenje. Hvala vam što ste došli pred Međunarodni sud da svedočite. Sada možete da idete.

SVEDOK B-1058: Hvala i vama koji ste me pozvali da svedočim i kažem istinu.

SUDIJA MEJ: U redu. Sačekajte samo da se zavese spuste. Samo trenutak, gospodine Grum (Groome). Želim da porazgovaramo o nečemu. Želim da se bavimo sa dvema stvarima u vezi sa dokazima. Prvo, prihvaćemo transkript gospodina Van Bala po Pravilu 92bis, s tim da se on unakrsno ispita. Zatim, tu je još jedno pitanje koje se ne tiče vašeg izvođenja dokaza, ali bi bilo možda zgodno da se time sada bavimo pošto smo o tome govorili tokom našeg poslednjeg pretresa, a to se odnosi na izjavu kapetana Bredoka Skota (Braddock Scott). Vođena je rasprava u vezi sa tim da li Pretresno veće želi da razmotri pozivanje tog svedoka. To smo razmotrili i mi nećemo ga zovemo.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Molim vas, prenesite to dalje. Da, izvolite.

TUŽILAC GRUM: Tužilaštvo poziva svedoka B-1610. On je pod zaštitnim merama, tako da molim da se uvede pre nego što podignemo zastore.

SUDIJA KVON: U transkriptu treba da piše da Pretresno veće neće pozvati svedoka.

SUDIJA MEJ: Da. Neka svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK B-1610: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

